

Сборник съдебна практика

Дело C-33/14 P

**Mory SA, в производство по несъстоятелност и др.
срещу
Европейска комисия**

„Обжалване — Държавни помощи — Жалба за отмяна — Член 263 ДФЕС — Допустимост —
Неправомерна и несъвместима помощ — Задължение за възстановяване — Решение на
Европейската комисия да не разпростре задължението за възстановяване по отношение на
приобретателя на получателя на помощта — Правен интерес — Предявени пред националните
юрисдикции иск за обезщетение и жалба за възстановяване на помощта —
Процесуална легитимация — Жалбоподател, който не е лично засегнат“

Резюме — Решение на Съда (трети състав) от 17 септември 2015 г.

- 1. Съдебно производство — Молба за възобновяване на устната фаза на производството —
Искане да се допусне представянето на становище по правни въпроси, повдигнати в
заключението на генералния адвокат — Условия за възобновяването*
*(член 252, втора алинея ДФЕС; член 23 от Статута на Съда; член 83 от Процедурния
правилник на Съда)*
- 2. Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Условия за допустимост —
Правен интерес — Процесуална легитимация — Кумулативни условия —
Недопустимост на жалбата при неизпълнение на едно от тези условия*
(член 263, четвърта алинея ДФЕС)
- 3. Обжалване — Основания — Контрол на Съда върху правната квалификация на
фактическите обстоятелства — Допустимост*
(член 256, параграф 1 ДФЕС; член 58, първа алинея от Статута на Съда)
- 4. Жалба за отмяна — Правен интерес — Основание за предявяване на иск за
обезщетение — Иск за обезщетение, предявен пред национална юрисдикция след подаване
на жалбата за отмяна — Допустимост — Условия*
(член 263, четвърта алинея ДФЕС)
- 5. Жалба за отмяна — Правен интерес — Предпоставка за всеки иск и всяка жалба пред
националните юрисдикции — Допустимост — Условие*
(член 263, четвърта алинея ДФЕС)

6. *Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Понятие за подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС — Всеки акт с общо приложение, с изключение на законодателните актове — Решение на Комисията, с което приобретателят на активите на предприятие — получател на неправомерни и несъвместими помощи, се освобождава от задължението за възстановяване — Изключване*

(член 263, четвърта алинея ДФЕС)

7. *Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Актове, които ги засягат пряко и лично — Решение, което е прието без откриване на официалната процедура по разследване, свързано е със и допълва решение, прието след провеждане на официалната процедура по разследване — Конкурентно предприятие на предприятието, получател на помощта — Липса на доказателства за съществено засягане на конкурентното положение на пазара от държавната мярка — Недопустимост*

(член 108, параграф 2, ДФЕС и член 263, четвърта алинея ДФЕС)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 24—28)

2. Що се отнася до допустимостта на жалба за отмяна, правният интерес и процесуалната легитимация са две отделни условия за допустимост, които трябва да са налице кумулативно за физическото или юридическото лице, за да е допустима жалбата му за отмяна по член 263, четвърта алинея ДФЕС.

Първо, жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породи правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала. Интересът на жалбоподателя трябва да е възникнал и все още съществуващ с оглед на предмета на жалбата към момента на подаването ѝ, тъй като в противен случай същата би била недопустима, и да продължава да е налице до обявяването на съдебния акт, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне по същество. Така правният интерес е основно и първостепенно изискване за всяка жалба.

Второ, условие за допустимостта на жалба, подадена на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС от физическо или юридическо лице срещу акт, на който то не е адресат, е на това лице да се признае процесуална легитимация, каквато е налице в две хипотези. От една страна, такава жалба може да се подаде, при условие че актът засяга лицето пряко и лично. От друга страна, такава лице може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако същият го засяга пряко.

Следователно жалбоподателят няма основание да поддържа, че само по себе си обстоятелството, че дадено физическо или юридическо лице е пряко и лично засегнато, непременно доказва правния му интерес.

(вж. т. 55—59 и 62)

3. Макар само Общият съд да е компетентен да установява и преценява фактите и по принцип, да обсъжда доказателствата, които е приел в подкрепа на тези факти, Съдът е компетентен да упражни своя контрол, при положение че Общият съд им е дал правна квалификация и е извел от тях определени правни последици. Следователно въпросът дали с оглед на такива факти и доказателства отмяната на спорното решение от съда на Съюза може да е от полза за

жалбоподателите във връзка с образувано пред националните юрисдикции производство, която полза обуславя интереса им от водене на производството пред съда на Съюза, е правен и се обхваща от контрола, упражняван от Съда при обжалване.

(вж.т. 68)

4. Подаването на жалба за отмяна по член 263, четвърта алинея ДФЕС може да представлява интерес за жалбоподателя като предпоставка за евентуално предявяване на иск за обезщетение, стига предявяването на такъв иск да не е хипотетично. В това отношение, когато в подадената пред Общия съд жалба за отмяна жалбоподателят е посочил, че ще предяви пред национална юрисдикция иск за обезщетение, се допуска последният да бъде предявен след подаването на жалбата за отмяна пред Общия съд.

В този контекст правният интерес трябва да се преценява конкретно, като се вземат предвид по-специално последиците от твърдяната незаконосъобразност и естеството на вредата, която се твърди, че е претърпяна. Така, когато Комисията е приела решение, с което е разпоредила на предприятие — получател на неправомерни и несъвместими помощи, да възстанови тези помощи, а с последващо решение, оспорено с жалба за отмяна, е освободила предприятието — приобретател на активите на получателя на помощите, от задължението за възстановяването им, това обстоятелство само по себе си доказва правния интерес на жалбоподателя да иска отмяна на спорното решение, тъй като предявеният от него пред националната юрисдикция иск за обезщетение, доколкото целта му е да се поправи вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял поради предоставянето на разглежданите помощи, се основава именно на твърдението, че в качеството си на приобретател, предприятието, изкупило активите на подпомогнатото предприятие, трябва да се счита за получател на помощите. Всъщност, след като е възможно, при отмяна на спорното решение, приобретателят да се счита за получател на разглежданите помощи, от които по твърдения на жалбоподателя произтича претърпяната от него вреда, тази отмяна сама по себе си може да увеличи шансовете за уважаване на предявения пред националната юрисдикция иск за обезщетение, доколкото той е предявен срещу приобретателя, и следователно да предостави на жалбоподателя предимство в исковото производство.

В това отношение от жалбоподателя не може да се изисква да докаже, че според националното право би могло да се счита, че предприятието приобретател действително носи отговорност за твърдяната вреда просто заради това че е изкупило активите на получателя на неправомерните и несъвместими помощи. Наистина, за целите на преценката на правния интерес в образуваното пред него производство, съдът на Съюза не бива да преценява вероятната основателност на иск или жалба, предявен или подадена пред националните юрисдикции съгласно националното право и следователно — да замества тези юрисдикции при преценката на основателността.

(вж. т. 69, 70, 74—76 и 79)

5. Интересът от водене на дело за отмяна по реда на член 263, четвърта алинея ДФЕС може да произтича от всяко производство пред национална юрисдикция, в което евентуалната отмяна на акта, обжалван пред съда на Съюза, може да осигури предимство на жалбоподателя.

Така отмяната на решение, с което Комисията освобождава от задължението за възстановяване приобретателя на активите на предприятие, което е получило неправомерни и несъвместими помощи и дължи възстановяването им, би могла сама по себе си да предостави на жалбоподателя предимство във връзка с жалбата, която е подал пред национална юрисдикция с цел да принуди държава членка да си възстанови разглежданите помощи, тъй като при отмяната предприятието приобретател вече няма непременно да е освободено от задължението за възстановяване, произтичащо от спорното решение, и така може да се увеличат шансовете за уважаване на жалбата пред националната юрисдикция.

В този контекст, дори да е възможно някои съображения да се отразяват върху интереса на жалбоподателя от воденето на дело пред национална юрисдикция, това няма никакво значение за интереса му от водене на дело пред съда на Съюза, след като чрез резултата си жалбата за отмяна, подадена пред този съд, може да повлияе на изхода на делото по подадената пред националния съд жалба, чиято цел е възстановяване на разглежданите помощи.

(вж. т. 80, 81 и 83)

6. Вж. текста на решението.

(вж. т. 92)

7. При жалба за отмяна в областта на държавните помощи, когато обжалваното решение уточнява, че не може да се иска възстановяване на помощи от приобретателя на част от активите на първоначалния получател на посочените помощи, които са приети за неправомерни и несъвместими и които последният е длъжен за възстанови по силата на предходно решение на Комисията, трябва да се счита, че обжалваното решение е свързано със и допълва посоченото предходно решение, разпореждащо да се поиска възстановяване на помощите от първоначалния им получател, доколкото уточнява обхвата на това решение, що се отнася до качеството на получател на разглежданите помощи и следователно на задължено за възстановяването им лице, вследствие на възникване на ново обстоятелство след приемането на това решение, а именно изкупуване на част от активите на първоначалния получател на посочените помощи.

При положение че предходното решение, разпореждащо да се поиска от първоначалния приобретател да възстанови неправомерните и несъвместими помощи, е прието от Комисията след провеждане на официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, жалбоподателят може да бъде считан за лично засегнат от спорното решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, ако докаже по-специално, че положението му на пазара е съществено засегнато от предоставянето на разглежданите помощи. За сметка на това фактът, че може да бъдат счетен за заинтересована страна по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме жалбата за допустима.

Освен това обстоятелството, че жалбоподателят е завел дела пред национални юрисдикции с цел, от една страна, да принуди държавните органи да си възстановят разглежданите помощи и от друга страна, да получи поправка на вредата, претърпяна вследствие на предоставянето на помощите, само по себе си също не е достатъчно, за да бъде определен като лично засегнат по смисъла на тази разпоредба, след като всяко лице потенциално може да заведе такива дела.

(вж. т. 103—106 и 109)